

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 49., 54., 107. és 108. cikkében írtakat, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami intézkedés, amelynek keretében a tagállami jogi szabályozás (távközlési különadó kötelezettséget megállapító különadó törvény) azzal a hatással jár, hogy az érdemi adóterhet a külföldi tulajdonban álló adóalanyok viselik, ez közvetetten diszkriminatív-e?
- 2) Az EUMSZ 107. és 108. cikkével ellentétes-e az olyan tagállami szabályozás, amely progresszív adókulccsal kivett adókötelezettséget ír elő árbevételhez igazodva, és közvetetten diszkriminatív-e, amikor olyan hatással jár, hogy az érdemi adóterhet a legmagasabb sávban döntően külföldi tulajdonban álló adóalanyok viselik, ez tiltott állami támogatásnak minősül-e?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a HÉA irányelv⁽¹⁾ 401. cikkét, azzal ellentétes-e az olyan tagállami szabályozás, amely a külföldi és belföldi adóalanyok között megkülönböztetést eredményez, és a különadó az árbevételhez igazított forgalmi típusú adónak minősül-e, azaz a HÉA irányelvvel összeegyeztethető forgalmi adónak minősül-e, vagy azzal nem összeegyeztethető?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv; HL L 347., 1. o.

**A Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Magyarország) által 2018. február 16-án
benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. kontra Nemzeti
Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(C-126/18. sz. ügy)

(2018/C 221/04)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Összeegyeztethető-e a közösségi jog rendelkezéseivel, a 2006/112/EK⁽¹⁾ tanácsi irányelv rendelkezéseivel (különös tekintettel annak 183. cikkére), a tényleges érvényesülés, a közvetlen hatály és az egyenértékűség szabályaival az a tagállami, bírósági gyakorlat, amely az alkalmazható késedelmi kamatszabályok vizsgálata során abból indul ki, hogy a nemzeti adóhatóság azért nem követett el jogsértést (mulasztást), azaz azért nem esett késedelemben az adóalanyok pénzügyileg nem rendezett beszerzések áfatartalmának vissza nem igényelhető részére vonatkozóan, mert az adott hatóság döntéshozatalának az idején a közösségi jogot sértő nemzeti jogszabályhely hatályban volt, és ennek a feltételnek a közösségijog-ellenessége csak később került megállapításra az EUB által? Ezzel az uniós jogot sértő nemzeti jogszabályi feltétel alkalmazását kvázi jogszerűnek fogadja el a tagállami gyakorlat egészen addig, amíg ezen jogszabályi feltételt a nemzeti jogalkotás formálisan is hatályon kívül nem helyezte.

- 2) Összeegyeztethető-e a közösségi joggal, ezen belül a 2006/112/EK tanácsi irányelv rendelkezéseivel (különös tekintettel annak 183. cikkére), az egyenértékűség, valamint a tényleges érvényesülés, továbbá az arányosság elveivel az olyan tagállami szabályozás és gyakorlat, amely az alkalmazható késedelmi kamatszabályok vizsgálata során az alapján tesz különbséget, hogy az akkor hatályos, egyébként közösségi jogba ütköző nemzeti szabályokat betartva, vagy a hatályos nemzeti szabályokat megszegve nem utalja vissza az adót a hatóság, és azáltal az EU Bíróság által uniós joggal ellentétesnek minősített nemzeti jogi feltétel miatt észszerű határidőben vissza nem igényelhetett áfa után járó kamat mértéke vonatkozásában két, egymástól elhatárolható időszakot jelölnek meg, oly módon, hogy
- az első időszakban – arra való hivatkozással, miszerint ekkor még hatályban volt a közösségjog-ellenes magyar szabályozás, így ennek megfelelően a magyar adóhatóságok nem követtek el jogsértést, amikor nem engedték észszerű határidőben kiutalni a számlákban szereplő áfatartalmat – csupán a jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatra jogosultak az adóalanyok, míg
 - a második időszakban az első időszak szerint számolt késedelmi kamat késedelmes kifizetése után kell csupán – az adott tagállami jogrendben egyébként késedelem esetén járó – a jegybanki alapkamat kétszeresét kitevő kamatot fizetni?
- 3) Összeegyeztethető-e a közösségi joggal, a 2006/112/EK tanácsi irányelv 183. cikkével, továbbá a tényleges érvényesülés elvével az a tagállami gyakorlat, amely az uniós jogba ütköző módon visszatartott adó után járó késedelmi kamat (áfakamat) mint tőkeösszeg után annak késedelmes kiutalására tekintettel a tagállami rendelkezések szerint járó késedelmi kamat kezdő időpontját (kamatos kamat) nem az áfakamat mint tőkekövetelés eredeti esedékességétől, hanem későbbi időponttól állapítja meg? Különös tekintettel arra, hogy az uniós jogba ütköző módon visszatartott vagy ki nem utalt adók után járó kamat iránti igény olyan alanyi jog, mely közvetlenül magától az uniós jogból ered.
- 4) Összeegyeztethető-e a közösségi joggal, a 2006/112/EK tanácsi irányelv 183. cikkével, továbbá a tényleges érvényesülés elvével az a tagállami gyakorlat, amely az adóalanyt külön kérelem benyújtására kötelezi olyan adóhatósági késedelemben megnyilvánuló jogsértés miatt járó kamatigény érvényesítése esetén, amely késedelmi kamatigény érvényesítéséhez más esetben nem szükséges külön kérelem, mert az hivatalból utalandó?
- 5) Amennyiben a fenti kérdésre igen a válasz, úgy összeegyeztethető-e a közösségi joggal, a 2006/112/EK tanácsi irányelv 183. cikkével, továbbá a tényleges érvényesülés elvével az a tagállami gyakorlat, amely az EUB által deklarált uniós jogba ütköző módon visszatartott adó után járó kamat (áfakamat) mint tőkeösszeg késedelmes kiutalása után járó kamatot (kamatos kamat) csak akkor tartja megállapíthatónak, ha az adóalany olyan rendkívüli kérelmet nyújt be, amelynek a tartalma konkrétan nem a kamat igénylésére vonatkozik, hanem a közösségi jogba ütköző, a kifizetelenség miatti áfavisszatartást előíró tagállami szabály belső jogból történő kivezetése időpontjában éppen kifizetetlen beszerzések adótartalmának visszaigénylésére, azzal, hogy a kamatos kamat igény alapjául szolgáló áfakamat már a rendkívüli kérelmet megelőző korábbi bevallási időszakokhoz kapcsolódóan volt esedékes, amelynek kiutalására akkor és azóta sem került sor?
- 6) Amennyiben a fenti kérdésre igen a válasz, úgy összeegyeztethető-e a közösségi joggal, a 2006/112/EK tanácsi irányelv 183. cikkével, továbbá a tényleges érvényesülés elvével az a tagállami gyakorlat, amely az EUB által deklarált uniós jogba ütköző módon visszatartott adó után járó kamat (áfakamat) mint tőkeösszeg késedelmes kiutalása után járó kamatra (kamatos kamat) vonatkozó jogosultság elvesztését eredményezi olyan áfakamat igények vonatkozásában, amelyek nem képezték a rendkívüli kérelem benyújtására előírt jogvesztő határidővel érintett áfa bevallási időszak tárgyát, mert annál korábbi esedékességűek voltak?
- 7) Összeegyeztethető-e a közösségi joggal, a 2006/112/EK tanácsi irányelv 183. cikkével – különös tekintettel a tényleges érvényesülés elvére, továbbá a jogtalanul ki nem utalt adókra vonatkozó kamat igény alanyi jogi jellegére – az a tagállami gyakorlat, amely az áfa visszaigénylést az adott beszerzés kifizetelenségére tekintettel tilalmazó, utóbb közösségi jog ellenessé nyilvánított nemzeti jogszabály alapján visszatartott adóra eső kamat érvényesítésének lehetőségétől véglegesen megfosztja az adóalanyt oly módon, hogy

- az adó eredeti esedékességekor az utóbb közösségi jog ellenessé nyilvánított rendelkezés hatályban léteire hivatkozással nem tartotta megalapozottnak a kamatigényt (azzal az indokkal, hogy nem történt késedelem, csak a hatályos jogot alkalmazta az adóhatóság),
 - utóbb pedig, amikor a visszaigénylést korlátozó, közösségi jogba ütközőnek nyilvánított rendelkezést kivezték a belső jogrendszerből, az elévülésre hivatkozással?
- 8) Összeegyeztethető-e a közösségi joggal, a 2006/112/EK tanácsi irányelv 183. cikkével, továbbá a tényleges érvényesülés elvével az a tagállami gyakorlat, amely attól teszi függővé az utóbb közösségi jogba ütközőnek nyilvánított belső jogszabály alapján az eredeti esedékességkor ki nem utalt adóra vonatkozóan az adóalanyt megillető áfakamat mint tőke után fizetendő késedelmi kamat érvényesíthetőségét 2005–2011. közötti teljes időszak vonatkozásában, hogy az adóalany aktuálisan áfavisszaigénylő pozícióban van-e azon áfa bevállalása során (2011. szeptember hónap), amikor szóban forgó közösségi jogba ütköző rendelkezést kivezték a belső jogrendszerből, azzal, hogy az áfakamat mint tőke összeg kiutalására sem eddig az időpontig, sem később, a nemzeti bírósághoz benyújtott igényérvényesítés időpontjáig nem került sor?

(¹) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv; HL L 347., 1. o.

**A Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Magyarország) által 2018. március 6-án
benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – FS kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(C-173/18. sz. ügy)

(2018/C 221/05)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: FS

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, hogy az adóhatóság utólagos adóellenőrzés keretében nem zárhatja ki a kisvállalkozások tekintetében előírt héamentesség adóalanyok általi választásának lehetőségét?

**A Sąd Rejonowy Gdańsk–Południe w Gdańsku (Lengyelország) által 2018. március 9-én benyújtott
előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en
Justitie (CJIB) kontra Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku**

(C-183/18. sz. ügy)

(2018/C 221/06)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Rejonowy Gdańsk–Południe w Gdańsku